

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) |לעיל טו.א. (ב) |לעיל יח:
ועיין במדש"י דהחם.
(ג) |לעיל חב: לקמן עו.
(ד) כ"ב קל: לקמן עו. |לעיל
מח: נה.א. (ה) |לעיל נד.א.
(ו) במ"א: רגיל בחרגנולים.

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תוב' ד"ה דלמא וכו'
 וליכא מאן דפליג. נ"ב עין
 חמורה י"א ע"ב ונדה כ"ה
 ע"א הליכא מאן דפליג
 ונ"ב עין כרו"ס ס"י
 נ' ס"ק ב' הנהיג בזה
 ודבריו שם ל"ע דודאי
 סוגת החוס' דליכא מאן
 דפליג דעריסא מיהת הוי
 ידוק ותשכח:

מוסף דעם"י

עם דק: **גידוק**. הריאה. מניס
קנה דק בגרירתו ונפח בריאה ואם
היה יולא טרפה היה לאו כשרה
כעלה של וורד. דקה ואדומה: **בין**
אפנים. בין כנפיה: **דלא מיריק**
בה. אין יתקנה: **כנגד כעוף**.
אלמא נקבה הריאה בדמה ה"ה
לעוף: **לא לינאל**. אין נפלה מן הגג
לדמך כריה דיקה א"ל לבדוק
בריאה: **ולא ליפטר**. נפלה לאור
שבדוקים המעים שמה הוריקו א"ל
לבדוק הריאה: **ורוב לנשות גניות**
עליה. גורוב ריח האלשות מגין
עליה שאלשות אין שוכות על רחן
אלה על חודן וכולן רחן כפנים
והריאה נחבאת ביניהם: **לא לריס**
חוקים שהיה גדול בדורו: **ניכר שאין**
כקי כתרנגולים. אינו רגיל לאכול
תרנגולות לפיכך לא ידע אם יש להן
ריחא ולשון בדיחומא הוא: **הנרא**
נכרא ופסטיה. אין פסטי הנזה
דומין זה מריח זה עומד כך אין
מנהג המקומות דומות ורב כשרה
סבירה ליה וראה בני פומבדיתא שנהגו
לא יאסרו ולא התירו כפניהם ורב
יהודה פומבדיתא הוה וסבר דרב
טרפה כפול: **זומא הגידין**. מקום
שהגידין זומחין מתחברין ומתהדקין
לשון חומד זינמו דפסחים דף מ"א.
אשכריינטא דלעז'': **שמוס ידן**
כעוף כשר. והרי הכל יטע וכל שכן
אין יטע זומת הגידין לבדן: **מפנין**
ידענא. כפרק בהמה המקשה (להמן
ו"ה) וכן שמיטל זומת הגידים לבדן
לא הארטובה קיימת: **אין כעוף**.
דלא יטע זומת הגידין טרפה: **אמר**

אלא דנדמה לאביו כאלו
שלא יהפך בהן: זנא. סל:
דכונה למטה או למעלה
הגאונים מלאמי עוף שחור

באחתות עינים אינגיד ואיתנה עול למעיניה
ווחיטיה לכרסיה: "נשתברו רגליה: ההוא
צנא דאינקורי דאתיא לקמיה דרבא בדרקיה
רבא בצומת הגידין ואכשריה אמר רב יהודה
אמר רב שמוטת יד בבחמה כשרה (שמוטת
ירך בבחמה טרפה) שמוטת ירך כעוף
טרפה שמוטת גף כעוף טרפה חיישין שמא
ניקבה הריאה ושמואל אמר (תיבדק וכן אמר
ר' יוחנן תיבדק חזקיה אמר אין ריאה לעוף
וור' יוחנן אמר יש לו וישנה כעלה של וורד
בין אנפים מאי אין ריאה לעוף אלימא דלית
ליה כלל והא קא חזינא דאית ליה אלא
דלא מיטריף ביה והתני לוי טרפות שמו
חכמים בבחמה כנגדן כעוף יתר עליהן עוף
גשבר העצם אע"פ שלא ניבך קרום של
מוח אלא אמר לו לא לינפל ולא ליחמר מ"ט
אמר רב חנה הוואל ורוב צלעותיה מגינות
עליה והא מדא"ר יוחנן יש לו וישנה כעלה
של וורד בין אנפיים מכלל דחזקיה סבר
דלית ליה אלא אמרי כמעורבא משמיה דר'
יוסי ברבי חנינא מדבריו של ברבי ניכר
שאינו בקי בתרגומין אמר רב הונא אמר
רב שמוטת ירך כעוף כשרה א"ל רבה בר רב
הונא לרב הונא והא דרבנן דאיתו מפומבדיתא
אמרו רב יהודה משמיה דרבא אמר שמוטת
ירך כעוף טרפה אמר ליה רבי ג' נהרא
נהרא ופשטיה אול רבי אבא אשכחיה לרב
יירמיה בר אבא דקא בדיק בצומת הגידין
אמר ליה למה ליה למר כולי האי והא רב
הונא אמר רב שמוטת ירך כעוף כשרה אמר
ליה אנא ג' מתניתין ידענא כהמה שנחטבו
רגליה מן הארכובה ולמוטה כשרה מן
הארכובה ולמעלה פסולה וכן שניטל צומת
הגידין ואמר רב עלה וכן כעוף אי הכי קשיא
דרב אדרב אישתיק אמר ליה דלמא שני לה
בין שמוטה לחתוכה א"ל ואת מפרשת
שמעתתיה דרב בפירוש אמר רב שמוטה
כשר' חתוכה פסולה ואל תתמה שהרי חתוכה
מכאן ומתה חתוכה מכאן וחיתה כי סליק ר'
אבא אשכחיה לרבי יודא דיתיב וקאמר אמר
רב הונא אמר רב שמוטת ירך כעוף טרפה
אמר ליה חי דמר מוימא דסליק מר להכא
הוה

לרב הוגא דשמוטה כשרה
להחזיקה ובשמוטה כשרה
זומת הגידין לבדן: אחר
ז' שטעטין דרב. מדינשין
מר ליה אין לא גרסינן:
וסלקו להם ורבי זילא
אחר שעליה מנבל הלוס:
הוא

בז.

עין משפט
נר מצוה

רל א ב מיי פֿיח מַה־
 שטעטס הלכה טו פֿונ
 עשין א טושיע ייד פֿונ
 נה עשין א:
 רלג ג מיי פֿיח שס
 הלכה ד פֿונ שס
 טושיע ייד פֿונ ג עשין
 א:
 רלב ד מיי שס הלכה ד
 עשין ייד פֿיח נה
 עשין ב:
 רלג ה מיי שס פֿונ שס
 טושיע שס (פֿיח ג)
 עשין:
 רלד ו טושיע ייד פֿיח ג
 עשין א (ה):

לעזי רש"י

פֿינטור״א [פֿינטור״א].
נקודות.
אישטריינט״א. סוגר.

שיטה מקובצת

6] שהוא מזמור כמו
ניקור: 3] מתנתקת. ג"כ
ס"א מתקבת: 3] ורוב
צלעות מגיעות עליה רוב
רחב הצלעות מגין עליה
שהצלעות של עוף אינם
שוככות על רחבן אלא על
חרון ובולט רחבן לפניו:

דבינו גרשום

ההוא צנא דאינקורר.
כלומר סל מלא עופות
שנתכבו ונליפת. לא
ליחמר ולא ליפול. כלומר
שאם נפלה לאור לא נימא
מחמרא הריאא ואם נפלה
לא נימא ניקבה הריאא:
מבריו של ביר ניכר
זהו חוקיה. שמעוטי יד
ורומפרא כלעז': א' יד
קשיא דרב אורב. כלומר
הבא אמר שמעוטי יד
בעין שרה והבא אמר
וכן בעין:

ירמיה שהביא ראייה לדבריו וא"ל אלה ממתי ידענא לא דקרק
אלא מהא דאמר רב עליה וכן בעוף אבל מהא דאסרה מתניתין
בבבמה לא רצה לדקרק ולומר כ"ש בעוף דוותר חיוביה ולכן נראה
לדקוק בעוף מכשיר רב הונא אמר רב בלא בבבמה ולית כהן ברייתא
ולא ואש"י דמתקין מיהה לרב לעיל היינו אליבא דרב יהודה דדוק:
ד"למא שני י"ה בין שמושה לחתובה. פ"י בקונטרס דשמושה
כשרה ואפילו ניטלה כולה ובחתובה טרפה אפילו צומת
הידין לבדן וחימה מה רוצה לומר ששפרט שחט ניטלה כולה
אליה כשרה וחתובה דטרפה כגון צלחות עפרס האמלעץ שזומת
אליה מחוב בעלם הקולית שהוא עטם החמור בלילוי ואש"י דבחוור
אש שחתובה מחאן ומהי מכאן ומתה וזהו חימה דאפילו נבלה
(ועל כה.) א וליכא מאן דפליג ומה שיך לקרות זה שמושה זה
ולו לפרש כאן בפשיטות דשמושה כשרה כגון דלא נחתמו בגליה
וליה שהוא מחוב בו אבל נחתמו טרפה אפילו צומת הגדין:
מטילת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones